

ŞAFAKTA TUZAK

Mehmet AVŞAR

Nice kalpler tutuşturduk
Közümüz ocakta şimdi
Hasret yüklü türkülerle
Sazımız kucakta şimdi

Akşam hüznle ulaştı
Hilal mor dağları aştı
Geceyi döndü dolaştı
Sözümüz şafakta şimdi

Güneş gibi, bahar gibi
Beklenen nazlı yâr gibi
Çölde vaha arar gibi
Gözümüz ufukta şimdi

Gökyüzünün bir ucunda
Bulutların avucunda
Nazlanır kale burcunda
Gönlümüz bayrakta şimdi

Rahmet toprağı yoğurdu
Toprak gönüller doyurdu
Fidanlar çiçeğe durdu
Gözümüz uzakta şimdi

Sitemli bakış misâli
Çekilmez yokuş misâli
Çırpınıyor kuş misâli
Özümüz tuzakta şimdi

AŞK TAŞKINI

Mehmet DURMAZ

Gösteren, gönlüm değildir
Gözdür, göz ile yetinmem
Kelam değil dilimdeki
Sözdür, söz ile yetinmem

Ben susarım bazı bazı
Dillenir ruhumun sazı
Bütün olmaktır niyazı
Cüzdür, cüz ile yetinmem

Sükûtumu yâr işitse
Kuşum sığmazdı kafese
Bin can versem bir nefese
Azdır, az ile yetinmem

Hâl dili olursa dilim
Anlatır dostu ahvalim
Sessizce yanan kandilim
Közdür, köz ile yetinmem

Ne cehennem ne de cennet
Ne usluluk ne de cinnet
Her mihnete ettim minnet
Nazdır, naz ile yetinmem

Dünya durağında durdum
Bu pazarda dostu gördüm
Atımı bir yola sürdüm
Düzdür, düz ile yetinmem

Tabipler baksa bin defa
Yaram azar bulmaz şifa
Bu cefadır cana sefa
Hazdır, haz ile yetinmem

Ben yürürüm, giden sensin
Varımı var eden sensin
Kışı bahar eden sensin
Yazdır, yaz ile yetinmem

Parça parça yarık yarık
Yaprağı yok, dalı kırık
Kârım, şimdi özü çürük
Kozdur, koz ile yetinmem

Can dokumakilmekilmek
Varlık dağlarını delmek
Cananın yolunda ölmek
Azdır, az ile yetinmem